

De Winter Wonder Weg

‘Je moet naar spoor 1. Wel uitstappen in Woerden, hè? Vier haltes, ongeveer dertig minuten,’ zegt Leons vader. ‘Opa en oma wachten daar en wij komen morgen, op eerste kerstdag.’

‘Weet ik, ik ben al elf hoor,’ zegt Leon.

‘Maar je gaat nu voor het eerst alleen,’ brengt zijn moeder hem in herinnering.

Leon neemt afscheid van zijn ouders en loopt het station door op zoek naar spoor 1. Als hij langs het elektronische bord komt, kijkt hij voor de zekerheid even. Dan begint het bord kort te flikkeren.

Woerden – spoor 1

W...Wo...W – spoor 1111

Dat zal wel een error zijn, denkt Leon. Er is hier ook helemaal geen spoor elfhonderd-en-elf.

Leon gaat met de roltrap omhoog en loopt dan helemaal naar het einde van het perron. Hij houdt niet van drukte, dus dit is vast een betere instapplek dan aan het begin waar het juist heel druk is.

Maar de trein komt bij lange na niet tot stilstand bij waar Leon staat! Leon rent naar de trein toe, maar glijdt uit in de sneeuw. Zijn kerstmuts valt af en waait over het perron.

Leon rent erachteraan, maar als hij zijn muts te pakken heeft hoort hij een fluittoon. De deuren van de trein sluiten zich en de trein rijdt voor zijn neus weg.

Het hele perron is leeg en het elektronische bord vertelt hem dat de volgende trein pas over vijftig minuten komt.

Leon voelt tranen opkomen. Zijn ouders laten hem vast nooit meer alleen met de trein gaan!

Dan flikkert ook het elektronische bord boven hem.

W...Wo...W – nu.

Enkele seconden later komt er een trein aan op het perron. Het is een grote, ouderwetse stoomtrein, waarbinnen lichtjes te zien zijn. Op het dak ligt sneeuw en de deuren zwaaien open.

Zou deze ook naar Woerden gaan?

Voor Leon wéér een trein kan missen, stapt hij in. De deuren sluiten zich en de trein komt in beweging. Leon lijkt de enige passagier te zijn en hij neemt plaats op een stoel.

‘Goedemiddag, welkom aan boord. Ik ben uw machinist, Frosty,’ klinkt het door de speakers. ‘Over enkele minuten komen wij aan bij onze bestemming, klik uw gordel dicht en houd uw leuning goed vast.’

Over enkele minuten al? denkt Leon. Dat klopt vast niet! Het zouden er dertig zijn volgens zijn vader. Leon klikt net zijn riem vast als de trein een enorme vaart maakt. Hij grijpt zijn leuning vast en buiten de trein is enkel wit te zien. Als de trein weer rustiger rijdt, ziet Leon door de ramen een winters landschap vol naaldbomen en sneeuw. Overal flonkeren kerstlichtjes, net als in de trein zelf het geval is.

‘We zijn aangekomen bij ‘Winter Wonder Weg’, eindbestemming van deze trein. Vergeet uw spullen niet en bedankt voor uw vertrouwen in de Noorderlichtexpress,’ zegt Frosty.

Leon slikt. Deze trein gaat niet naar Woerden. Hij is in de verkeerde gestapt en wie weet hoe hij nu bij zijn opa en oma moet komen...

Als Leon uit de trein stapt ziet hij voor zich een enorm plein, omringd met kerstwinkeltjes. In het midden van het plein staat een enorme kerstboom met lichtjes in allerlei kleuren. Het schemert en de lucht heeft stroken groen en hier en daar wat sterren. Nog nooit eerder zag Leon zoiets magisch! Naast hem staat een bord met daarop: ‘*Noorderlichtstation*’. Eronder staat een bordje met een pijl die naar de winkels wijst, met daarop: ‘*Peperkoekplein*’ en ‘*Maretak Markt*’. Zou Leon even langs de winkeltjes gaan?

Nee, hij kan hier niet blijven! Leon loopt snel naar de voorkant van de trein. ‘Frosty?’ roept hij naar de machinist.

Frosty stapt uit en knikt naar Leon. 'Jongeman, veel plezier in de Winter Wonder Weg.'

'Nee, u begrijpt het niet,' antwoordt Leon. 'U bent verkeerd gereden.'

'Dat denk ik niet,' zegt Frosty. 'Op het bord stond toch Winter Wonder Weg, spoor elf-elf?'

'Ik dacht dat het een fout was.' Leon slikt. 'Want spoor 1 zou naar Woerden gaan en dat lijkt zo op elkaar. Daar moet ik heen, kunnen we alsjeblieft gaan? Mijn moeder laat me nooit meer alleen met de trein gaan als ik niet snel bij mijn opa en oma ben.'

'Ach, jongen,' zegt Frosty. 'Je kan elke dag nog naar Woerden, maar je komt slechts één keer in je leven op de Winter Wonder Weg. Ga de winkels in en zoek unieke cadeaus voor je geliefden, vóór de trein weer vertrekt.'

Met die woorden gaat Frosty weer in de trein zitten.

Leon rilt en trekt zijn jas iets verder dicht, terwijl de sneeuw op hem neer dwarrelt. Hij is blij dat hij zijn muts weer heeft, want het is zo ontzettend koud buiten!

Met een zucht, en een beetje nieuwsgierigheid, loopt Leon richting de grootste winkel naast de kerstboom en kijkt naar het naambordje dat boven de deur hangt.

VERLOREN ZAAK

Voor Leon de deur open kan doen, hoort hij gepiep van naast de winkel komen. Hij kijkt voorzichtig om de hoek naar een donker stuk grond naast de winkel dat bedolven is onder de sneeuw.

'Hallo?' vraagt hij voorzichtig, maar er komt geen reactie.

Snel haast Leon zich het winkeltje in. Het staat vanbinnen vol met allerlei meubels, hebbedingetjes, rekken kleding, servies, sieraden en veel meer. Het is veel groter dan het er van buiten uitziet. Er rijdt een modeltrein over een rails in de lucht en overal hangen kerstlichtjes en maretakken.

Een oude man komt naar Leon toe. 'Ho-ho-hallo jongeman, kan ik je ergens mee van dienst zijn?'

‘Eh,’ stamelt Leon. ‘Kunt u mij misschien vertellen hoe ik het snelst naar station Woerden kom?’

‘Wil je nu al weg? Ho-ho-haasten is zonde, jongeman. Je bent maar één keer in je leven op de Winter Wonder Weg.’

Dat zei Frosty ook al. Maar Leon wil niet in een afgelaten, besneeuwd dorp zijn. Hij wil naar zijn opa en oma toe voor zij, en zijn ouders ook, merken dat hij weg is!

De oude man ziet Leons boze blik. ‘Ah, jij bent een beetje een *grinch*, hè?’

‘Wat? Nee, ik ben gek op kerstmis. Ik wil alleen graag terug naar mijn familie. Ik ben in de verkeerde trein gestapt,’ zegt Leon.

‘Niemand die in de Noorderlichtexpress stapt, doet iets verkeerd,’ antwoordt de man. ‘Mijn naam is Nicholas en in mijn winkel kun je mooie kerstcadeaus vinden. Kies gerust iets uit voor je ouders, opa, oma en jezelf.’

‘Ik heb niet genoeg geld,’ zegt Leon.

‘Zie het als een kerstgeschenk,’ zegt Nicholas. ‘Vertel, zijn er dingen die een van jouw familieleden ooit is verloren en enorm missen? Dat is mijn specialiteit!’

‘Mijn opa had ooit een horloge dat hij van zijn vader had gekregen. Hij was er gek op, maar raakte hem een tijd geleden kwijt op vakantie,’ zegt Leon.

‘Perfect!’ roept Nicholas. ‘Geregeld.’

‘Geregeld?’ herhaalt Leon. ‘Hoe dan?’

‘Kerstgeheim,’ zegt Nicholas met een knipoog. ‘Volgende cadeau. Wat is je oma verloren?’

‘Niets dat ik weet,’ zegt Leon bedenkelijk. ‘Ze heeft het altijd over de kookkunsten van haar moeder en dat ze haar met kerst nooit kan evenaren. Maar ik vind dat mijn oma heerlijk kookt!’

‘Geregeld, volgende cadeau!’ roept Nicholas.

‘Hoezo geregeld? Je kunt mijn oma’s moeder toch niet terugtoveren? Die is al heel lang dood!’ roept Leon.

‘Dat heb ik ook niet gedaan,’ antwoordt Nicholas. ‘Je zult het allemaal nog wel zien. Volgende... je ouders?’

Leon zucht. 'Mijn vader is niets verloren, maar soms voelt het wel alsof ik mijn vader verloren ben. Hij is zo druk met werken dat hij dit jaar niet eens op kerstavond bij zijn familie kan zijn. Mijn moeder trouwens ook niet. Ze werken veel, omdat we niet zoveel geld hebben, maar toch vind ik het heel erg jammer.' Een traan rolt over Leons wang.

'Hm-hm, geregeld,' zegt Nicholas vol medeleven. 'En nu jij.'

'Nee,' zegt Leon boos. 'Ik hoef geen cadeau. Ik voel me alleen en in de steek gelaten en een cadeau lost dat niet op.'

Als Leon de winkel uit loopt, lijkt het net of hij nog een gedempte: 'Geregeld!' uit de winkel hoort komen. Hij schudt zijn hoofd en besluit het te negeren.

Dan hoort hij weer gepiep om de hoek van de *Verloren Zaak*.

Leon beent naar de Noorderlichtexpress en klopt op het raampje van Frosty, die de luiken omhoog doet.

'Nu al klaar?' vraagt hij verbaasd.

'Ja, ik wil terug,' zegt Leon stellig.

'O, nou, je hebt geluk. De trein ging net vertrekken,' zegt Frosty en de deuren van de Noorderlichtexpress gaan open.

Leon neemt plaats, doet zijn gordel vast en de trein vertrekt met een hoge snelheid. Alles om Leon heen wordt wit. Ergens twijfelt Leon of hij niet langer op de Winter Wonder Weg had moeten blijven, maar zodra de trein op station Woerden aankomt, twijfelt Leon of hij niet gewoon in slaap is gevallen en alles heeft gedroomd.

Hij stapt uit en geen van de mensen om hem heen kijkt hem raar aan. Niemand kijkt zelfs raar naar de ouderwetse stoomtrein die meteen weer vertrekt.

Leon kijkt op zijn horloge en ziet dat het pas tien minuten later is dan zijn eigenlijke trein zou aankomen. Hij rent naar beneden naar de poortjes, waar zijn opa en oma op hem staan te wachten. Leon is nog nooit zo blij geweest om hen te zien.

'Opa, oma!' roept hij.

Zijn opa en oma omhelzen hem. 'Het is je gelukt!' roepen ze enthousiast uit. 'Zelfs met vertraging.'

Leon zucht. ‘Volgende keer ga ik liever met iemand samen,’ zegt hij.

Zijn opa en oma lachen en als ze met zijn drieën bij het huis van Leons opa en oma aankomen, springt Leon enthousiast op en neer. ‘Er liggen zoveel cadeaus onder de kerstboom! En het ruikt zo lekker hier!’ roept hij uit.

Zijn opa en oma kijken elkaar verbaasd aan. ‘Zoveel cadeaus had ik niet gekocht,’ zegt opa.

‘En ik was nog helemaal niet begonnen met het avondeten,’ zegt zijn oma.

Niet veel later wordt er aangebeld.

Opa doet open en als hij terug de woonkamer in komt, heeft hij twee mensen naast zich staan.

‘Mama! Papa!’ roept Leon uit. Hij omhelst zijn ouders.

‘Moesten jullie niet werken?’ vraagt zijn oma verbaasd.

‘De Wi-Fi ligt eruit thuis en mijn baas vond dat het een teken was om van kerstavond te gaan genieten,’ zegt Leons vader.

‘En ik krijg een kerstbonus, dus ik hoefde ook niet te werken vanavond,’ zegt Leons moeder.

Leon knippert met zijn ogen van ongeloof. Dan lijkt hij weer gepiep te horen, zoals hij ook bij de Winter Wonder Weg hoorde, maar dat klopt vast niet.

‘Wat ruikt het hier lekker mam,’ zegt Leons moeder tegen zijn oma. Ze loopt de keuken in. ‘O, wat heerlijk! Dit maakte jouw moeder ook altijd!’

‘Ik heb helemaal niets gedaan,’ sputtert Leons oma tegen en ze lopen met zijn allen de keuken in.

De keukentafel staat vol met warme gerechten als pompoenstoofpot met stoofperen, spruitjesrisotto met walnoten en hapjes in bladerdeeg, maar ook chocoladekransjes, kerstcake en speculaastaart.

‘Wie heeft het dan gedaan?’ vraagt Leons vader.

‘Dezelfde persoon die de extra cadeautjes onder de boom gelegd heeft,’ mompelt de opa van Leon.

‘Extra cadeautjes?’ vraagt Leons moeder.

Ze lopen naar de woonkamer en ieder pakt het cadeau met zijn of haar naam erop.

In het cadeau van Leons moeder zit een gekrast lot met als prijs vijfduizend euro met een briefje dat ze de kerstbonus meer dan verdiend heeft.

In het cadeau van Leons vader zit een nieuwe Wi-Fi router met een ‘ho-ho-hopelijk heb je nu wel een fijne kerstavond met de familie’-briefje erbij.

In het cadeau van Leons oma zit een kookboek met al háár oma’s oude recepten. En ook een briefje dat haar bemoedigt meer in haar kookkunsten te geloven, maar dat ze vanavond vooral mag genieten.

In het cadeau van Leons opa zit het kwijtgeraakte zilveren horloge dat hij in geen acht jaar gezien heeft. Hij pinkt een traantje weg, terwijl hij het briefje leest dat hem vertelt dat als je stopt met zoeken, dingen jou vinden.

In het cadeau van Leon zelf zit een sneeuwbol van de Winter Wonder Weg. Hij kijkt er vol bewondering naar. Frosty doet een dutje in de Noorderlichtexpress, het Peperkoekplein is verlicht en er staat een enorme kerstboom, maar ook de ‘*Verloren Zaak*’ staat erop, waar Nicholas zwaaiend achter een raam staat.

Zou Leon zijn avontuur aan zijn familie vertellen?

Dan valt zijn blik op iets naast de winkel. Het donkere hoekje, van waaruit een piepend geluid klonk. Er staat nu een zwart-met-wit hondje.

Leon schudt de sneeuwbol en als de sneeuw neerdwarrelt, is het hondje ineens verdwenen.

Leon laat zijn cadeautje ietwat teleurgesteld zakken, als hij het gepiep weer hoort.

Er beweegt iets onder de boom!

Snel pakt Leon het spartelende cadeau uit en dan staat hij oog in oog met een zwart-met-witte border collie pup. De pup blaft enthousiast.

Het heeft een kaartje om de nek hangen.

Leon leest het en weet meteen dat hij alles met zijn familie zal delen, want dat is wat families doen.

Voor Leon, die zijn familie in zijn hart draagt. Jij begrijpt waar de beperkte tijd op aarde om draait: liefde geven en delen. Maar, soms mag je ontvangen. Zorg goed voor je nieuwe familielid. Haar naam is Joy.